

Mijn zoon VERGOKTE MIJN GELD'

Een lolletje met de fruitmachine eindigde in een verslaving. **Harmina** (58) ontdekte dat haar zoon **Hessel** (22) in drie jaar tijd bijna **tienduizend euro** had vergokt. Alleen haar schoondochter **Kelly** (23) wist ervan. Samen kijken ze terug op die pijnlijke tijd.

Tekst Eline Doldersum
Fotografie Astrid Zuidema
Styling Karin van der Knoop
Visagie Carla Rep

De moeder

dat ik gewoon aan mezelf ging twijfelen. Ondertussen kreeg ik ook torenhoge telefoonrekeningen. Achteraf bleek dat Hessel had ontdekt dat hij via de huistelefoon zijn casino-account kon opwaarderen. Iedere keer had ik rekeningen van bijna tweehonderd euro! De KPN kon me alleen maar zeggen dat het om afgeschermd nummers ging. Zo slim was hij dan ook wel weer.

Nachten lag ik er wakker van. Ik ging zelfs extra werken om mijn rekeningen te kunnen betalen. En toen biechtte Hessel op dat hij erachter zat. Dat hij van mij had gestolen om te kunnen gokken. Ik was woest, maar ook intens verdrietig. Het onvoorwaardelijke vertrouwen dat ik altijd in hem had gehad, was in één klap verdwenen. Hessel kreeg wekelijks gesprekken bij de verslavingszorg, maar ook daar bleek hij mooi weer te spelen. Totdat ruim een jaar geleden de bom barstte en Hessel zelf riep dat een opname de enige oplossing zou zijn. Ik was opgelucht, maar had me niet gerealiseerd dat het toen pas echt zou beginnen. Hessel stopte met school, werd ontslagen bij zijn baantje, was zijn hele structuur kwijt en ging nog

‘Er verdwenen vreemde bedragen van mijn rekening’

meér gokken, omdat hij voor zijn gevoel niets meer te verliezen had. Tot zijn opname in de afkickkliniek sliep ik amper nog als hij thuis was. Ik was als de dood dat het helemaal uit de hand zou lopen en hij nog dieper in de schulden terecht zou komen. Om erger te voorkomen heb ik van mijn laatste spaargeld een vakantie geboekt naar het buitenland, voor ons samen. Zonder bankpas, zonder telefoon, zonder prikkels. Vlak daarna is hij opgenomen. Als familie hebben we in de tussentijd een programma gevolgd om te weten hoe we met Hessel en zijn verslaving moeten omgaan. Als we nu zien dat hij te veel in zijn hoofd zit, gaan we het gesprek aan. Praten is voor hem het allerbelangrijkste, uitspreken wat hij voelt en denkt. Hij weet ook dat een terugval geen optie is. Dan is hij thuis niet meer welkom. Maar ik vertrouw erop dat dat niet gebeurt. Hij is nu een jaar clean. Natuurlijk zijn er nog momenten waarop de zenuwen door mijn lijf gieren. Als hij langer wegblijft dan afgesproken, bijvoorbeeld. Dan ben ik toch bang dat hij weer aan het gokken is geslagen. Het heeft tijd nodig. Ik ben vooral heel blij en supertrots op hoe hij het doet, dat hij het zo serieus aanpakt en dat we langzaam de oude Hessel weer terugzien.”

Harmina (58): “Hessel was achttien toen ik hem, tijdens een vakantie, meenam naar een gokhal. We hadden er totaal geen verstand van, gingen achter een fruitmachine zitten en met een paar drukken op de knop van tien euro wonnen we zevenhonderd euro! We waren stomverbaasd en natuurlijk aangenaam verrast. Daarna zijn we meteen gestopt, maar het leed was al geschied. Ik had geen idee dat Hessel zo verslavingsgevoelig was, anders had ik hem natuurlijk nooit meegenomen naar die gokhal. Ik heb me daar lange tijd schuldig over gevoeld. Toch doken de eerste signalen pas veel later op. Midden in de nacht stond de politie ineens voor de deur. Ze vertelden dat ze Hessel in verwarde toestand hadden aangetroffen in het bos; hij had een mes bij zich en was in paniek, iets met gokken. Ik schrok enorm. Niet vanwege het geld dat hij had verbrast, maar vanwege dat mes. Toch dacht ik niet aan een gokprobleem. Ik dacht dat Hessel moeite had met de verhuizing waar we middenin zaten. Het huis waar hij nog had gewoond met zijn vader, die er helaas niet meer is. Ik had niet in de gaten dat er veel meer aan de hand was. Of ik wilde het niet geloven... Er verdween namelijk geld in huis en er werden ook vreemde bedragen van mijn rekening afgeschreven. Ik kon niet geloven dat Hessel dat deed. Hij was ook een kei in manipuleren. Als ik over een onverklaarbare afschrijving begon, zei hij: ‘Je hebt vast kleding in de stad betaald of iets online gekocht.’ Hij was zo overtuigend,

Harmina jas en broek Yoek vest Yesta rest privé-bezit

Hessel | jas Anytime broek PME Legend sweater Urban Classics, alles via Welkamp rest privé-bezit

De ZOON

Hessel (22): “Eén keer honderd euro inzetten. Dat was wat ik met mezelf had afgesproken.

Ik had net een flinke erfenis van mijn opa en oma gekregen, en vanaf mijn bed deed ik een poging in een online casino. Zo snel als ik van die honderd euro vijfhonderd euro had gemaakt, zo snel was ik het ook weer kwijt. ‘Nog één keertje honderd euro,’ zei ik tegen mezelf. Na die honderd euro kwam er nog honderd bij en nog eens en nog eens. Ik was zó geobsedeerd door het spelletje dat mijn hele realiteitsbesef verdween. Ik had mezelf totaal niet meer in de hand.

Toen ik op een avond meer dan 1500 euro had vergokt, raakte ik in paniek. Ik snapte niet wat er zojuist was gebeurd en wist niet wat ik moest doen. Verward ben ik naar buiten gevlucht met een keukenmes, naar het bos, en daar heb ik de politie gebeld. Het was een schreeuw om hulp. Ik was totaal mezelf niet meer.

Na dat incident ben ik er een tijdje mee gestopt, maar toch begon de gokwereld weer te lonken. Niet vanwege het geld, maar om de wereld waarin ik terecht kwam. Ik ben jarenlang gepest. Ik werd opgewacht na de les, buitengesloten door klasgenoten en altijd als laatste gekozen bij gym. In de gokwereld kon ik even ontsnappen. Daar was ik niet de Hessel die er niet bij hoorde, maar de Hessel die warm onthaald werd, die complimenten kreeg en gewaardeerd werd. Dáár raakte ik verslaafd aan. Ik deed er alles voor om daar even te kunnen zijn. Ik heb zo’n tienduizend euro vergokt. In het begin was het vooral mijn eigen geld, maar dat was op den duur niet meer genoeg. Ik jatte geld uit mijn moeders portemonnee, boekte bedragen over van haar rekening

naar mijn casino-account en gebruikte haar telefoon om mijn tegoed op te waarderen. Natuurlijk had ze in de gaten dat er geld verdween, maar ik was inmiddels een ster in liegen en manipuleren. Er zijn momenten geweest waarop ze mij betrapte, maar omdat mijn moeder door mijn moeizame jeugd altijd heel beschermend is geweest, wist ik dat ze nooit lang boos zou zijn. Na drie jaar liegen en bedriegen begon het schuldgevoel te knagen. Steeds vaker trof ik mijn moeder huilend aan, omdat ze niet wist hoe ze financieel moest rondkomen. En dan zei ik recht in haar gezicht dat het haar eigen schuld was.

Ik besloot Kelly, mijn schoonzus met wie ik een heel goede band heb, in vertrouwen te nemen. Ik vertelde haar over mijn verslaving, dat ik geld jatte van mijn moeder en dat het niet goed met me ging. Kelly had nooit een vooroordeel en bij haar kon ik mezelf zijn.

‘Na drie jaar begon het schuldgevoel te knagen’

Ze was ook een van de weinigen die wist van mijn verslaving, die een steeds grotere obsessie werd. In 2021 ging het opnieuw goed mis. Ik was op stap geweest met vrienden en zag dat mijn loon was gestort. Meteen ging ik naar het online casino. Voordat ik het wist had ik alles vergokt.

Dat was voor mij hét moment waarop ik dacht: ik kan nu niet wéér bij mijn moeder aankloppen. Ik moet hulp zoeken. Een maand later ben ik tien weken opgenomen in de Yes We Can-kliniek, waar ik niet alleen aan mijn gokverslaving, maar vooral aan de onderliggende problematiek heb gewerkt. Inmiddels ben ik een jaar clean, ga ik nog iedere week trouw naar de meetings en volg ik sinds kort weer een studie. Ik schaam me enorm voor de afgelopen jaren, maar ik weet dat sorry zeggen geen zin heeft. Ik kan alleen maar laten zien wie ik echt ben en dat ik er nu voor de volle honderd procent voor ga.”

Zijn schoonzus

Kelly (23): “Ik was negentien toen ik voor het eerst bij de familie over de vloer kwam. Ik werd als vriendin van Hessels broer Jelmer met open armen ontvangen en voelde me meteen thuis. Het was er altijd gezellig. Ik bleef vaak eten, logeren en we hadden diepgaande gesprekken, het was zo’n warm nest. Dat vond ik ook een van de moeilijkste dingen aan Hessels verslaving: dat de hele sfeer in huis veranderde. Hij was in de ban van geld verzamelen om te kunnen gokken, wat wij niet wisten, en was daardoor niet de gezelligste. Hij manipuleerde het hele gezin. Dat zorgde voor spanningen. Als hij er was, liep iedereen op eieren. Ik probeerde me altijd zoveel mogelijk afzijdig te houden. Ik vond het lastig om Hessel zo te zien veranderen. Ik heb altijd een goede band met hem gehad, maar op een gegeven moment kon ik hem niet meer volgen. Ik had wel het gevoel dat er iets aan de hand was, maar kon mijn vinger er niet op leggen. Tot hij mij in vertrouwen nam en vertelde over zijn gokverslaving en dat hij geld van zijn moeder wegsluiste. Enerzijds was ik blij dat hij mij in vertrouwen nam, maar hij bracht me ook in een moeilijke positie. Ik stond tussen iedereen in. Dan trof ik Harmina huilend aan omdat ze weer zo’n hoge telefoonrekening had, terwijl Hessel mij de avond ervoor had verteld dat hij via de huistelefoon zo aan geld wist te komen. Of Harmina sprak bij mij haar zorgen uit omdat ze niet wist wat er met Hessel aan de hand was, terwijl ik van alles op de hoogte was. Heel subtiel probeerde ik hints te geven, maar ik wilde ook weer niet zijn vertrouwen beschamen. Van niemand, maar vooral van Hessel niet. Ik voelde dat ik een belangrijke

rol had en wilde dat Hessel in ieder geval op iemand kon terugvallen. Ik heb hem ook nooit veroordeeld. Ik dacht: ik kan boos op hem worden, maar dan raak ik hem kwijt en is er niemand meer die weet wat er in hem omgaat. Al betekent dat niet dat ik het niet moeilijk vond. Vaak genoeg zat ik huilend in de trein naar huis, omdat ik iedereen zo graag wilde helpen maar niet wist hoe. Toen ook Harmina eenmaal wist dat hij geld stal en spullen verpatste om aan cash te komen, lieten we waardevolle spullen of contant geld niet meer slingeren. Als ik daar logeerde, nam ik mijn eigendommen mee naar boven, waar ik het op geheime plekken verstopte. We hebben het op een gegeven moment zelfs over een kluis gehad, maar dat vond Harmina te ver gaan. Een maand voordat Hessel uiteindelijk werd opgenomen, besloot mijn vriend een tijdje bij mijn moeder te gaan wonen. Jelmer kon niet meer met zijn broertje onder één dak wonen na alles wat hij heeft

‘Dat hij mij in vertrouwen nam, bracht me in een moeilijke positie’

aangericht. Maar eenmaal terug uit de kliniek, durf ik wel te zeggen dat de fijne, warme sfeer is teruggekeerd. We weten allemaal dat Hessel er nog niet is en we proberen hem ook zoveel mogelijk te helpen. Het onderwerp ‘gokken’ vind ik soms nog wel een ding. Pas nog had ik een staatslot gekocht. Dat doe ik bijna nooit, dus dat wilde ik heel graag delen, maar dan ben ik toch terughoudend. Ik weet dat Hessel moet leren omgaan met *triggers*, maar uiteindelijk wil je niet degene zijn die een opleving veroorzaakt. Als ik nu terugkijk, vind ik het vooral heel knap dat Hessel zo hard heeft geknokt om zijn verslaving de baas te worden. Wat mij heel erg heeft geholpen, is het besef dat hij was overgenomen door een monster. Het was niet de echte Hessel die het gezin terroriseerde, maar zijn verslaving. De Hessel zoals ik die ken, laat zich steeds meer zien en daar word ik intens blij van.” ■

Kelly jas Soyaconcept vest Noisy May rest privé-bezit